

“Nothing Compares 2 U”, azaz Dublin, a napfény városa

Az Erasmus+ pályázati lehetőségét megragadva kéthetes angol nyelvtanfolyamon vettem részt Dublinban, az Emerald Kulturális Intézetben.

Mivel még sosem tanultam angolul sem egyénileg, sem intézményi keretek közt, viszont angoltudás nélkül félelmeimnek érzem magam, kihagyhatatlan esélynek tartottam ezt a pályázati lehetőséget, és belevágtam az angoltanulásba. „Hiszen miért is várnék tovább Godot-ra?”

Nagyon motivált az is, hogy rövid időre ismét diák lehetek, visszaülhetek az iskolapadba. Idegen nyelvet utoljára 15 éve tanultam, nyelviskolában sosem.

A Dublinban töltött két hétbe sok minden belefért: városnézés, ismerkedés a helyiek mindennapjaival, kirándulások, közös programok a csoporttársakkal és angoltanulás - „of course”.

Választásom helyszínét egyáltalán nem bántam meg: Sem az iskolát, hiszen gyönyörű kertvárosi villában, barátságos környezetben, közvetlen, állandóan mosolygó, felkészült tanároktól tanultuk a nyelvtant, gyakoroltuk a szavakat és a helyes kiejtést. Sokat fejlődtem két hét alatt, noha egyes helyiek bájos akcentusa időnként erős koncentrációra készítetett. A2-es szintű tanfolyamot választottam, mert a francia nyelv ismeretével ezt egy megugorható lépésnek tartottam. Természetesen a tanfolyam előtt készültem rá: az A1-es szintnek megfelelő szavakat, nyelvtant megtanultam. Érdekes volt már két évtizede a pályán lévő tanárként ismét diáknak lenni, kicsit belehelyezkedni egy ilyen, már teljesen elfeledett szituációba. Milyen érzés is az, amikor valaki nem ért egy szót, nem világos egy nyelvtani magyarázat, ellenben milyen nagy szerepe van a pozitív megerősítésnek. Néhány feladat, módszer nagyon tetszett, ezeket be fogom építeni az óráimba is.

Dublinba elsősorban nyelvet tanulni mentem, ezért is választottam egy intenzív kurzust: napi 3 x 2 óras blokkokban vettem részt a nyelvórákon. Minden egyes órán elsősorban pár- és csoportmunkában dolgoztunk, ami még inkább a beszédre és az aktív feladatvégzésre ösztönzött. Az első két órában leginkább nyelvtannal foglalkoztunk, a második etapban főleg a beszédet, helyes kiejtést gyakoroltuk, illetve szövegértési feladatokat kaptunk, délután pedig intenzív beszédórák voltak, amelyeken a beszédképesség fejlesztése mellett Írország kultúrájába is betekintést nyerhettünk. Így ismertem meg az ír konyhaművészetet, híres politikusokat, Írország történelmét, zenei világát. Szóba került néhány író, költő is. Ismerjük őket, de mivel műveiket elsősorban angolul írták, sokszor el is felejtjük ír származásukat. Pl. a „Godot-ra várva” Samuel Beckettje is Dublin külvárosában született.

Nemcsak az iskola, hanem a város is kitűnő választásnak bizonyult. Mindenféle előzetes riogatás dacára (hideg, erős szél, mindennapos eső) nagyon kellemes idő várt Írországban, egy nap kivételével végig napsütésben hódítottuk meg Bihari Andrea kolléganőmmel az órák után (talán kevésbé erőszakosan, mint ezer évvel korábban a vikingek) Dublin utcáit, parkjait, templomait, múzeumait, (pubjait), hétvégenként pedig közvetlen és kicsit távolabbi környékét fedeztük fel. Egyik legemlékezetesebb kirándulásunk a közel 300 km-re található Moher-szikláknál volt. Ámulatba ejtett minket a természet szépsége, és kétségbe a természet ereje (pár perc alatt bőrig áztunk egy hirtelen kerekedő viharban az Atlanti-óceán partján).

Noha Dublint nem a fenti jelzős szerkezettel szokták azonosítani, de én egy mediterrán várost megszégyenítő, pezsgő, állandóan lüktető főváros életébe csöppentem bele: különleges, más városhoz nem hasonlítható atmoszférájával, a helyiek kedvességével, életszeretetével, és tipikus, igaz, nem túl változatos gasztronómiájával.

Írország maga az álom. Már a nyelviskola neve is ezt tükrözi: Emerald Cultural Institute, „emerald” azaz „smaragd”. Én csak a nyelvtanfolyamon tudtam meg, hogy „Emerald Island”-nak nevezik az országukat az ír emberek, a zöld különböző árnyalatában tündöklő természeti csodáira utalva. “Nothing Compares 2 U” – énekelte a tragikus sorsú ír énekesnő, Sinéad O’Connor. Természetesen, ő egy személyre gondolt, én most Írországot képzelem e személy helyére.

A dublini utamig egy ír közmondást se ismertem, (csak egy gyönyörű ír áldást), de nagyon megtetszettek. Az ott élő emberek mentalitását, nyitottságát, segíteni akarását tükrözik. *“Under the shelter of each other, people survive.”* vagy *“A good word never broke a tooth.”* A tanfolyamon olyan motivációt kaptam, hogy ne hagyjam meg ezen a szinten angoltudásomat, ezért megpróbálok különböző szövegeket olvasni, és ezekkel fejleszteni a szóincsemet, csiszolni az eddig elsajátított nyelvtant.

Minden tanár kollégát és diákot biztatok, hogy vegyen részt egy vagy akár több, az Erasmus + által nyújtott lehetőségek közül! Ezt megerősítendő és megszívlelendő, még egy ír mondás, immár ír nyelven (is), nem csak az Erasmus + pályázattal kapcsolatosan:

“Mol an óige agus tiocfaidh sí” azaz “Praise/encourage the youth and they will flourish”.

